

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.^{art} plana, ptes. 8: 6.e, 4 ptes.: 12.e, 2 pta.

Intercalats i remitis, a preus convinguts.

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Ressorgiment

En aquestes hores de dolorós detallament per a l'abans potent partit republicà; en aquest temps de desercions dels seus capdeventers, que un dia arbolaren la bandera de la llibertat dient creure en una patria forta i poderosa a base del govern del mateix poble, és un conhort i àdhuc una esperança per a l'avenir, la reconstitució que's comença per bona part de la joventut que pensa, puix són molts els estols de joves que s'agrupen en noves societats, donant l'escalf de la seva juvenesa a una idea que hi hà qui la creu utòpica per a governar un dia nostra patria.

Arreu de Catalunya se funden «Joventuts» i's publiquen diaris, amarats tots d'amor a la patria i representatius de les idees que tot just germinen en els esperits purs dels que mai han figurat en el pessebre polític.

Un que altre esperit noble, parla clarament al país, enfortint les creencies dels que encare dubten i agafant de mans dels que claudiquen la sagrada bandera de l'ideal, la fan onejar en braços joves, plens de virilitat i animats per les creencies que bullen en cervells verges, donant-els-hi fermesa per a sostenir-la ben enlaire tant enlaire, que ja no hi arriba'l llot que salta quan en la bassa política hi cau un altre farsant.

Això demostra que encare hi hà, per sort, aimants dels seus drets, que volen aguantar l'ensenyà que tremolava en mans d'esperits febles que han caigut en la tentació d'abjurar dels seus ideals.

Marxa la carn podrida, sense saba, per a donar pas a la carn jove, a la que sent, dintre d'ella, la sang ardenta d'una joventut esperançadora, que pensa en un endemà plè de felicitat per a la seva aimada patria, apocada avui per les concomitancies personals de llurs directors.

Aquest despertar, és bell. És el deixoniment d'una raça, adormida pels cops que fa anys l'han baldada. És una esperança per als que no han perdut la fè, una resposta als que se l'han venuda, rient-se del poble que deien defensar i un crit per a que's desperti aquest esperit algomàver que jeia en la postració d'un són de desenganys.

Té la fermesa de la joventut i la puresa del primer ideal.

Els bons catalans creiem en ell; perquè veiem sa noblesa i, al veure l'esforç que comença tant fecund, somniem en dies de ventura per a la nostra patria, llibertada ja del jou que l'anorrea.

ESTÈVE SARROCA

L'Orfeó Granollerí

Alentorn d'una reunió

Parlem-ne de l'aprovació del nou reglament per què s'ha de regir l'«Orfeó», i de la constitució de sa nova Junta. Erem en bon nombre els socis protectors que acudírem a «L'Unió Lliberal», freturosos de constatar les veritats que, com greus rumors, s'acolliren dies passats; referents a que determinats elements orfeonistes intentaven separar-se d'aquesta casa, per a constituir-se en lloc independent.

Sabut això, havem de fer evident que no'ns enganyàrem de molt, al creure que encare trobaríem l'atmòsfera caldejada i asfixiant de rencunies i odis personals, de quals *petiteses* se feu víctimes, per haver-se decretat la seva expulsió temporal, a dos estimats companys nostres.

Es clar, doncs, que degut a la manca de germanor dels choristes amb certs elements protectors, havia d'ésser inútil la nostra tasca empresa i la bona fè que'ns guiava, al portar certes esmenes al reglament, a fi de que, d'are en avant, no fossin possible aitals divergencies.

Nostre admirat amic, el mestre Llobet, ens perdonarà certes aclaracions a la nostra manera de procedir; que si ben mirat les manifestacions fetes per nosaltres, foren d'oposició als desitjos que ostentaven la majoria de socis, no obstant, esperem que'l temps ens donarà la raó i us convencerà a vos, oh, mestre! que tot quant exposavem, fou per a vetllar en bé del vostre prestigi personal i de l'enaltiment de la massa choral, temerosos a l'ensem que en un plaç no molt llunyà se podés veure minvada l'autoritat moral, que, com a mestre, nosaltres, més que cap altre, desitjavem revestir d'una gran valor.

Malhauradament, no ha estat així, i han vençut, un cop més, els escrúpols de capelleta i el pasteleg.

El nostre director, impulsiu, enèrgic en la veritat, va donar el crit d'alerta amb tota llealtat, allunyant se de les mesquines *componendes* que s'esguardaven i quiscuns altres, molt pocs per cert, ens sumàrem a la seva idea, fent obstrucció, ja que no's volia entrar en la raó i obligant a votar l'article del reglament que proclama vocal nat del Comitè d'acció al mestre.

S'anomena, també, Comitè d'acció al què és una junta administrativa; aquesta és la diferència essencial que nosaltres sosteníem. El mestre, com a funcionari, no deu entrar en aquesta junta; no obstant, deuria existir un Comitè d'acció, essent-ne president el mestre,

que entengués en tot el què atany a compres d'obres, realització d'excursions, conferencies, etc., i els acords d'aquest comitè deuria aprovar-los o esmenar-los la administrativa.

No cal, doncs, justificar la raó de nostra proposta; puix, enlloc més que a Granollers hem vist confondre la gimnasia amb la magnesia; o sigui, en aquest cas, la part de propaganda artística i cultural que deuria fer un Comitè d'acció de l'«Orfeó» (que ja ho diu la mateixa paraula: *accionar*) — qual gloria seria del mestre i els seus deixebles i en el que'ls socis protectors no hi entrarien per a res, — i la junta administrativa, amb igualtat de drets i deures els socis tots, choristes i no choristes; puix tots haurien de poder ésser electors i elegits.

Els senyors Torras i Montañà pagaràn cara la relliscada, més endavant; ja que are l'oportunitat els brindava posar fi a tanta desigualtat. ¿Voldríen contar-nos els anomenats senyors, lliberals i demòcrates, per què no havem de tenir els mateixos drets tots els socis i qui va ésser el cap *cèlebre* que va batejar l'anomenat Comitè d'acció, que no és res més que una junta administrativa?

No us oposeu mai més a sos designis; puix aquests elements, triomfants, s'han imposat i es desvergonyiràn en cercar vots d'allà on puguin, com han fet ja, i llur menaça pesarà com llosa de plom damunt vostres espatlles, si no voleu que la separació absoluta de l'«Orfeó» amb la casa, afirmi el motiu d'aquest article.

I are tots vosaltres, socis protectors, ja ho sabeu: en l'«Orfeó Granollerí» no hi teniu cap dret, més que'l d'ésser *paganos*, com molt bé va dir l'il·lustre soci senyor Oriol.

Per fi, fem constar la nostra més enèrgica protesta perquè si el senyor Torras hagués tingut la rectitud de caràcter de que tant ha gallejat altres vegades, hauria acabat, en la sessió passada, amb aital absurde. I consti que essent modificable, el reglament, no haurà de mancar-nos oportunitat per a recabar els nostres drets.

NADAL

Altra volta ha arribat la gran diada de Nadal; la dolça festa de la llar. Festa que omple'l cor de joia a tots els mortals. Els infants, per ésser-los permès, com a festa grossa, abusar un xic de les lleminadures propies de la diada. Al jovent, sobre tot el masculí, perquè l'importància de la festa, el convida a disfrutar amb bullangues de tota mena, donant-li lloc

a les més diverses expansions, puix que la diada s'ho porta. A les adorables donzelles, per brindar-se'ls ocasió per a estrenar ses airosos trajos, i lluir-los en els extraordinaris saraus que amb tota pompa se celebren amb motiu de la gran festa. A les persones de sentiments religiosos perquè la gravetat de la festa del Naixement del Redemptor, els condueix a rendir fervorós culte a les místiques funcions que amb tota esplendidesa celebra la església catòlica...

Més, com totes les coses tenen les seves excepcions, malgrat i ésser la diada més grossa de l'any, no hi manquen tampoc, en mig de tanta alegria i fastuositat, les notes negres, els casos tristos de nostra perturbada existencia; puix no podem ni podem oblidar que mentres privilegiats de la vida estaràn en llurs taules, gaudint de tots els apetits que'ls permet la seva opulencia; mentres nostre jovent rendirà pleitesia a la deua bullanga, i en tant les simpàtiques donzelles se dellectaràn dançant al sò de quisquon fox-trot o tango argentí, hi hauràn famílies en les quals hi regnarà la més espantosa miseria, on l'horrible tristesa deixarà veure sa odiosa silueta i on per a celebrar la gran diada del Naixement del Senyor, no entrarà en llurs boques més que un rosegó de pa ni mullarà llurs llabis altre líquid que l'aigua, més o menys cristallina, barrejada amb qualques llàgrimes, que sens dubte els farà brollar l'observar els terribles contrastes de nostra misera vida.

Té raó d'ésser, això? ¿Es lògica tal desigualtat?

Parlant de l'astre rei, s'acostuma a dir que quan surt a banyar-nos amb sos raigs refulgents, ho fa a tots per un igual. Per què, doncs, l'alegria no ha d'impregnar se alhora dins el cor de tots els mortals, anc que fos tant sols en festes com la de Nadal, evocadora de la pàgina més gran de la vida?

Ll.

RÀPIDA

EL BELL GEST D'EN ROMANONES.

— No ja molts dies que l'enrevesat comte de Romanones, únic títol que veig que tot-hom està de acord en aplicar-li, va tenir la gosadla de posarse enfront de tota la gent clerical del Congrés de l'Estat espanyol, obligant a la seva majoria a rebutjar la demanda dels bisbes de que s'augmentés el sòu del clero rural. Va tenir un arranque que fins va fer tremolar les barbes d'en Maura, representant, en aquells moments, del clericalisme espanyol. La gent lliberal el va saludar, fent-li la mitja rialleta de satisfacció, convençuda com està de que l'augment de sòu dels petits capellans l'haurien de resoldre'ls mateixos bisbes, acabant així amb l'indecorós espectacle que ofereixen els palaus en que s'hostatgen, on sempre s'hi veuen aquests clergues rurals, demanant una gracia de caritat per l'amor de Déu.

Doncs, bé; saben com va retornar aquest salut, l'entremaliat comte? Anant-se'n a confessar al Senat, en la capelleta de l'arquebisbe de Toledo i desfent tot lo fet en el Congrés, per por, sens dubte, a les penes eternes de l'infern

¡¡Los hombres!!

SECCIÓ OBRERA

El 18 de desembre

Ja ha passat la data temuda pels governants espanyols. Novament aquests han tingut ocasió de fer-se mal veure amb les seves ridicoleses, filles únicament de la basarda que'ls suggereix sempre, en quant s'agiten les masses obreres, amb aire de protesta.

Va bastar que'ls obrers acordessin plegar se de braços durant 24 hores, per a que esdevingués per la nació espanyola un dia d'aspecte bèl·lic. Un dia en que'ls carrers de les poblacions que senten més la fam, varen veure's invadits de guardia civil, armada fins a les dents; de guardies de seguretat, que han lluit altre vegada les odioses terceroles que estrenaren quan la tràgica i gloriosa setmana de juliol; de forces de l'exèrcit, que patrullaven arreu, disposades a fer foc contra del poble; de guardies municipals, que ja per a tot son útils; i dels policies amb garrots; d'aquells que continuamente mostren la seva habilitat per a descompondre tantes aspiracions com per al bé propi intentin portar a cap els obrers.

Varen mobilitzar-se totes les forces disponibles: les tropes que no sortiren al carrer, estaven acuartelades per a correr la pólvora al primer avis; les ametralladores i canons estaven a punt per a anorrear les ciutats i el castell de Montjuic deixava que'l poble de Barcelona ovirés les negres i temudes boques de les peces de la seva artilleria.

Tot estava a punt per a combatre al poble que, empès per la fam, s'aixecava en sò de protesta enèrgica i serena.

Malgrat totes aquestes provocadores precaucions, que'n diuen mides preventives els nostres governants, que significaven una greu ferida a la personalitat digna de l'honorat treballador, s'ha patentitzat la protesta i no ha passat res.

Quan el dilluns, els corns i les sirenes dels centres industrials anunciaren que ja era arribada l'hora d'entrar al treball, l'obrer se mostrà sord davant la crida.

Ningú hi acudí. Tot-hom feu vaga, per a secundar aquell moviment amb que'l poble afrontava al govern, per a demostrar-li la seva disconformitat, en la manera totalment xorca amb que procedeix per a capejar les circumstancies anormals que pesen sobre Europa.

La protesta fou ressonant. El proletariat demostrà que si no està perfectament organitzat li resten sentits encare i amor propi; i ben palesament s'hauràn convençut els buròcrates de l'oligarquia centralista, que si aquesta vegada la pinya obrera s'ha format en forma correcta i silenciosa per a demanar el què és de justícia, també esdevindrà un dia que, en cas de que no se l'atengui, sabrà aixecar-se en revolta, anorrear lo existent i prenent se per la força el què bonament no se li haurà volgut donar.

Quan són la raó i el dret a la vida'ls motius que inspiren a l'home, en la mateixa forma que's plega de braços, empenya una eina per a defensar sos drets en ple carrer.

Catalunya, especialment, va atendre, en forma admirable, als iniciadors del moviment. Gairebé totes les seves poblacions contribuiren totalment a l'èxit que significava per al proletariat espanyol la gloriosa jornada del 18 de desembre.

Pocs foren els pobles que restaren quiets enfront de tant grandiosa i raonable protesta;

entre aquests, havem de comptar-hi, per a dissort, a Granollers. Talment semblem eunucs, els que habitem la nostra vila; som un poble de gent sense estómac, que no'ns havem donat compte encare de que patim gana; que ens manifestem talment com si fossim una colla de galifardeus mal-farts i que si no ens dignifiquem, ens excluiràn de Catalunya, pel bon nom de la regió.

Som gent que no sentim; que tot ens escau bé, encare que'ns ofegui, aplastant-nos; que volem tenir amo, perquè no havem après ni pensat mai en ésser lliures, que no entenem en progrés i que sols trovem jolius la terra, i gaudim el fruit de la vida quan aquesta és amenitzada per cacics o pels ensotanats, cabdills d'aquells nuclis reaccionaris que'l company Sarroca va qualificar de *caga-ferro* de la societat.

Formem un poble que, per lo gran que és, deuria significar se en quelcom, i solament se ens coneix per inverossímils.

Talment sembla que tots tirem per *senyors Esteves*. Els de dalt, predicant la democràcia, assessorant-se amb el rector; i els de baix, no essent cuca ni aucell.

¡Pobres granollerins! Ja ens comencen a conèixer. Ja gairebé se'ns té llàstima, per pobres d'esperit!

Per al bé de Granollers i per a que quan torni a venir el moment de mostrar al govern la nostra fè de vida, laborem tots per a aconseguir l'emancipació dels obrers.

Treballem, els joves, per a que la corda del nostre poble vibri fortament, i així, quan arrivi l'hora de fer prevalèixer els nostres drets, sabrem quins són, i emparant-nos en aquells, podrem portar-nos com a homes; farem culte i gran el nostre poble, i no'ns trobarem, com aquesta vegada, que amb el nostre covard procedir, havem greument desmerescut del grat record que deixaren els nostres abans-passats, d'esperit lluitador, com de bon català; els quals ens maleirien, segurament, si podessin heurament de la nostra covardia.

AMADEU BARBANY

Interviuant a un obrer interessat en el miting del diumenge passat

— Com va anar el miting?

— Se sospengué: millor dit; no's va poder fer.

— Per ordre governativa?

— Si... i no. Segons notícies, més o menys verdaderes, crec que a l'anar a prendre bitllet a l'estació de Barcelona, algú dels que havien de dirigir la paraula al públic i no havien sigut agafats el dia abans, un agent de l'autoritat els va detenir, entretenint-los fins que, havent-se assegurat que'l tren ja era fóra, els va deixar en pau, privant així que pugessin a Granollers.

— Es vostè part interessada amb la classe obrera?

— Soc un explotat.

— Creu que'l no efectuar-se el miting, pot perjudicar moral i materialment als obrers granollerins?

— Baix el punt de vista social i instructiu, sí. Primer, perquè'l poble de Granollers té necessitat de saber en quina verdadera situació econòmica's troba; i, segon, perquè a Granollers li convé molt que algú's preocupi més de fomentar les entitats polítiques econòmiques i menys de les societats recreatives.

— I si fessin vostès una campanya periodística?

— Els diaris de Granollers, en lloc d'aportar-nos alguna ventatge, perjudicarien bastant a la classe obrera.

— Coneix algun periòdic d'aquesta vila?

— Sí; «El Demòcrata», «Clarito», i algun altre periòdic setmanal.

— Coneix RENOVACIÓ?

— No, senyor. Puix no fa més que un any que visc a Granollers.

— Podria donar-me algun dato cert de lo succeït amb motiu del miting o de ses conseqüències?

— El company Roca, fou detingut el dissabte, crec jo que a conseqüència d'ésser un obrer que reclama els seus drets, i intenta demostrar als seus companys la necessitat de reivindicar-se, a fi de no viure com esclaus, sino com persones que, reconeixent el principi de justícia, volen ésser respectats. Referent al company Batista, sols puc dir que tingué necessitat d'amagar-se, a fi de fer fallida la seva detenció. I tocant al company Seguí, tingué la mateixa sort que en Batista. No obstant, dec dir-li que no hauria cregut mai que'ls obrers de Granollers fossin tant poc amics d'exigir sos drets, que amb tanta desaprensió usurpen les autoritats, faltant a tot principi de justícia i fent un abús exagerat del càrrec que desempe-nyen.

NOVES

EL NOU DEGÀ DEL VALLÉS. — Per al dia 31 del corrent està anunciada la cerimònia oficial de prendre possessió el nou Rector de Granollers, mossèn Clotet. Per endavant ha enviat ja, el nou pàrroco, una bona quantitat amb destí a beneficència i té promès un àpet extraordinari als presos i pobres. Benvingut sia el nostre pastor espiritual.

BONA MILLORA. — Definitivament s'ha instal·lat l'il·luminació elèctrica en el carrer del Migdia (o de l'Arpa). Felicitem als veïns de l'indicat carrer, per aital millora, àdhuc que fem present a les autoritats, que hauria valgut la pena de que, tot passant, havessin fet llum als nombrosos habitants del carrer del Marquès de Montroig (barri anomenat de can Florentí), puix creiem que no han d'ésser de pitjor condició que'ls demés habitants de la vila.

QUÈ FA L'ARQUITECTE MUNICIPAL? — Dies enrera dirigírem ja una censura contra la feina (?) del nostre arquitecte municipal. Avui, ja és un conceller que diu que'l trempat senyor cobra mil pessetes a l'any i no fa feina per deù. De tota conformitat, senyor Estrada; apreï, i caigui'l que caigui.

LES ACERES. — Ja tampoc som nosaltres que'ns queixem de l'estat llastimós de les aceres de la nostra vila. Són quasi tots els concellers, que en la darrera sessió se'n queixaren i demanaren que s'obrés prompte, perquè fos un fet el complet adob de les mateixes. Molts dels que en l'actualitat ja han fet més d'un petó a terra, els ho agrairàn; i els que han tingut la miraculosa sort de no caure, també.

PREC. — Cridem l'atenció dels dignes senyors quefes de Correus i Telègrafs, sobre'l

ròtul que encare s'ostenta, amb ambdós noms, en l'entrada de l'antiga administració. ¿El senyor Pallarés, no podria posar-hi esmena en el sentit de que en el lloc que diu Correus hi figurés l'anunci del Telèfon de l'Estat?

PER AL SENYOR ALCALDE. — Demanem que, tota vegada que s'ha efectuat la numeració de tots els carrers, cosa per demés beneficiosa per a tot-hom, se procedeixi a la rotulació dels mateixos, ja que molts d'ells no ostenten el nom que tenen. I, a propòsit, ¿què hi hà dels carrers d'en Pí i Margall, Robert i Guimerà, que varen ésser objecte d'una moció al consistori pel conceller senyor Paulí Torras?

CANVI DE PERSONAL. — Han deixat de formar part de l'anomenada orquestra «La Catalana», d'aquesta vila, els professors de fiscorn i contrabaix, senyors Amadeu Sitjà i son fill Jaume. Sabem que per a substituir als indicats senyors, s'estàn efectuant gestions per a que entrin a formar part de l'esmentada orquestra el jove compositor i professor de fiscorn, en Joan Vilà Ayats, ja prou conegut i estimat a la nostra vila, i l'intel·ligent mestre de contrabaix, en M. Bataller, de Castelló d'Empúries. Ens congratularem de que aitals gestions siguin afortunades; puix no dubtem que hi guanyaria molt «La Catalana».

CURSA ARGENTONA GRANOLLERS. — El dimecres passat tingué lloc, en l'hostatge del «Centre Excursionista de Catalunya», la vetllada explicativa d'aquesta important cursa celebrada darrerament. Se projectaren fotografies dels diversos indrets del recorregut, que acompanyaven i il·lustraven la ressenya que en Joan Danés feu de la cursa. Després, se repartiren els premis, en mig de xarrosos aplaudiments.

Per cert, que hem sentit a dir que'l «Centre» de Barcelona té l'intent d'apoderar-se de la Copa per a fer-la guanyar definitivament, amb arreglo a un altre itinerari que no és el d'Argentona-Granollers. Posem aquests rumors a la consideració i coneixença dels joves entusiastes del nostre «Centre Excursionista del Vallés», per a que's posin sobre avís, respecte a aital intent, si aquest se vol portar a la pràctica.

UNA OBRA CONVENIENT. — Fora precís que, per part de l'alcaldia, se donessin les ordres més apremiants per a que s'habillés un lloc decent on traslladar-hi'l nostre arxíu municipal, en l'actualitat abandonat a les golfes de la casa de la vila. Es una vergonya per a tots, que'ls bocins de la nostra història's vegin de tal manera abandonats, deixant que les humitats i la pols se mengin els restes de les nostres escriptures. Aimant com és de Granollers, el nostre simpàtic batlle, creiem que's donarà ansia per a subsanar tal deixadesa.

RENOVACIÓ DE JUNTES. — En la renovació anual de càrrecs de les respectives juntes, foren elegits: al «Casino de Granollers», el senyor en Magí Anglés, per a president; en Josep Llobet, per a vocal; i reelegit per al càrrec de depositari, en Paulí Torras. A l'«Orfeó Granollerí» foren aclamats per a formar part de son «Comitè d'Acció», els senyors Bassas, Pascual, Pulgrodón i Macià. A «L'Alhambra», s'aplaçà la reunió fins a segona convocatòria.

UNA PREGUNTA. — En ocasió de la reunió general que, per a aprovar son reglament interior i elegir els nous vocals del «Comitè d'Acció», celebrà diumenge passat l'«Orfeó Granollerí», un admirador del susdit «Orfeó» ens va pregar que preguntéssim als seus caps visibles, si l'emitat choral s'havia adherit a l'homenatge al músic-poeta en Josep Anselm Clavé. Traslladem la pregunta al mestre, en Martí Llobet, bo i ampliant-la en el sentit de preguntar-li si l'«Orfeó» estudià cap composició de l'immortal mestre. Creiem que fora de raó i justícia que així's fes, tota vegada que és un dels pocs orfeons que a Catalunya ostenten el títol de lliberal i és de tot-hom prou coneguda la significació de l'obra d'en Clavé.

FUNCIONS PER A NADAL. — Totes les societats se preparen per a divertir a sos respectius socis en aquestes diades. Al «Casino», la companyia que dirigeix en Barbosa hi representarà «Un casamiento por apuesta», diàlec xamós i «La ràfaga»; comedia dramàtica. A «L'Alhambra», després dels consabuts i lluits balls, preparen una funció d'ignocents per a la diada de Sant Esteve. Al Coro, hi actuaràn els aficionat de la casa; al «Centre Catòlic», també i a «La Violeta Catalana», hi farà funció una companyia de Badalona. Les diades s'ho porten.

EL DARRER MERCAT. — Mereix consignar-se que fou dels grossos que hem vist a Granollers. Les transaccions, foren moltes i bones i els preus també. Vàrem veure pagar 30 pessetes per un parell de pollastres. Les subsistències decididament van de baixa.

¿RECURS? — Se sent qualche fumillo de que un bon nombre de contribuents tenen ganes de presentar un recurs en contra del presupost municipal per a l'any 1917. Lo de sempre; feina negativa.

PER AL SENYOR TORRAS (P.) — Com a president de la comissió d'enllumenat, devem fer-li avinent que'l prop passat diumenge els llums del carrer del Condestable varen brillar per la seva fosquetat, causant, amb això, molesties als concurrents a «La Violeta Catalana» i als veïns de l'indicat carrer. Fem aquesta nota, perquè hi va haver algú que hi volia veure segones intencions en un fet que, a ben segur, fou circumstancial.

CAIXA D'ESTALVIS. — La sucursal de aquesta població ha rebut per imposicions, durant la prop passada setmana, la quantitat de 22,465'55 pessetes i ha reintegrat 3,232'05 pessetes; havent obert 5 llibretes noves.

Ens prega atentament, el delegat, que consignem, per a coneixement del públic, que amb motiu del balanç anyal que fa la «Caixa» no s'obriràn les oficines els dies 30 i 31 del mes que som.

Renovació

SE VEN A LA
BOTIGA NOVA

IMP. DE E. GARBELL I GRANOLLERS

La Unión i El Fénix Español
 Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:
José Casado Muriel
 ALFONS IV, 26

SABATERIA
 de
N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
 a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova
 Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
 en Postals, Objectes d'escriptori
 i Perfumeria

Figurins:
 París Elégant i La Femme chic

Fotografia BOSCH
 Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions
 50 per 60 centímetres des de
5 PESSETES

 Espanya Vitalicia
 COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS
 Metge Representant: **DON ALFRED CANAL**

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar-se fins a 200 ptes. satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

ESTEVE **CAMILLO**

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Ardeiu Payerols C.^a

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15
Barcelona

 ¡No hi há més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin
 altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

DEPÓSIT DE LA CERVESA DAMM

CLOTET
 Carrer de Barcelona, 16 i 18

Miquel Iglesias
 PLAÇA DE LES OLLES, 14
 Gran assortit
 en
Articles de Pisa,
Bateria de cuina
Flors artificials

SASTRERIA
 de
J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
 tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA
 Societat de Segurs contra Incendis a Prima fixa
 Domiciliada a Barcelona
 Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
 a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls
 Carrer d'Alfons IV, 30